

RAKOUSKO – UHERSKÁ MONARCHIE

Vznik Rakousko – Uherska

Porážka revolučního hnutí (1848-49) → absolutistický způsob vlády

František Josef I. (1848-1916)

- snaha navázat na reformy Josefa II.

Bachův (ministr vnitra) absolutismus – nový způsob správy státu („cesta shora“)

(1859) – ztráta Lombardie → pád Bachova absolutismu

(1860) – přeměna v konstituční monarchii (Říjnový diplom) → (únorová ústava z r. 1861) – říšská rada ve Vídni (centralizace = soustředování moci) → odpor Maďarů (platnost ústavy byla pozastavena)

1866 – válka prusko-rakouská → bitva u Sadové (nedaleko Hradce Králové) – porážka habsburské monarchie

1867 – vznik dualismu → rakousko-uherské vyrovnání (kompromis s maďarskou šlechtou) → celá monarchie byla rozdělena na dvě části (Předlitavsko + Zalitavsko) = rakousko – uherská monarchie (prosincová ústava)

Politika českého měšťanstva

Nespokojenost s rakousko-uherským vyrovnáním:

- pokus o samostatnou zahraniční politiku
- demonstrace – tábory lidu
- manifestace – převoz českých korunovačních klenotů z Vídně do Prahy, položení základního kamene ke stavbě Národního divadla

Pokus o české vyrovnání: Císař přislíbil korunovaci za českého krále.

(1871) – fundamentální články → předpokládaly zřízení vlastní české zemské vlády, obsahovaly národnostní zákon

Neúspěch českého vyrovnání – odpor Maďarů a Němců

Pasivní politika – odmítli účast na sněmu a na říšské radě → staročeši

– F. Palacký, F. L. Rieger → české zástupce zbavovala možnosti ovlivňovat politiku => opozice – mladočeši (1874) – K. Sladkovský, J. a E. Grégrovi (české noviny Národní listy)

Konec pasivní politiky